

Mur eller stängsel

Säkerhetskonstruktion i två texter om barriären på
Västbanken

Abstract

Uppsatsen är baserad på hur två utsagor om ett och samma ting - Israels barriär på Västbanken - strukturerar upp den verklighet och det säkerhetsbegrepp som används för att förklara barriären som ett hot eller en möjlighet för framtida fred. Således har jag använt mig utav den kritiska säkerhetsteorin vilken presenterar en alternativ förståelse av hur säkerhetsstudier kan bedrivas utanför den traditionella säkerhetsteorin. I studien fann jag att i den ena textens produktion av barriärens mening härstammar från en traditionell snäv förståelse av säkerhetsbegreppet, medan den andra textens diskurs utmärks av en bredare och djupare förståelse av säkerhetsbegreppet.

Nyckelord: kritisk, säkerhetsstudier, anti-terrorstängsel, mur, barriär, Israel, Palestina, Västbanken

Antal ord: 8015

Innehållsförteckning

Förkortningar	1
1 Inledning	2
1.1 Frågeställning och syfte	2
2 Teori	4
2.1 Kritisk Säkerhetsteori	4
2.1.1 Från traditionell till kritisk säkerhetsteori.....	5
2.1.2 Den kritiska säkerhetsteorins uppmaningar	7
3 Metod & Material	9
3.1 Diskursanalys.....	9
3.1.1 Material.....	10
4 Två texter om barriären	13
4.1 Saving Lives: Israels anti-terrorist fence	13
4.2 Frequently Asked Questions on Israel's Wall	16
5 En diskursiv läsning	19
5.1 Ett stängsel och en mur.....	19
5.1.1 Stängslets konstruktion av säkerhet.....	20
5.1.2 Murens konstruktion av säkerhet.....	21
5.2 Att tillämpa kritisk säkerhetsteori.....	23
6 Referenser	26

Förkortningar

FAQ – *Frequently Asked Questions on Israel's Wall*

SL – *Saving Lives: Israel's anti-terrorist fence. Answers to questions*

ICJ – Internationella Domstolen i Haag

1 Inledning

Israel har sedan 2002 uppfört ett hårt kritiserat så kallat säkerhetsstaket på Västbanken för att skydda sin befolkning från terrorangrepp (Ministry of Defence). Denna säkerhetsåtgärd var för mig redan känd sedan tidigare och att sätta upp ett staket i hopp om skydd från terror, tycktes för mig självklar. Den komplicerande händelsen vilken skulle så fröet till detta arbete kom först efter att säkerhetsdiskursen bakats in i min kunskap om Mellanöstern och jag befann mig i Berlin.

När jag är i Berlin passar jag alltid på att besöka den så välkända muren. Den fyra meter höga blockaden har bevarats fragmentariskt i staden för att tjäna betraktaren en påminnelse om det förtryck vilken den varit ett utslag av. På Berlinmuren hade en fotoutställning monterats upp för att belysa de murar som än idag skilde människor världen över - varav en mur som visades upp var det stycke 8 meter hög betong som omringar staden Abu Dis i Palestina nedklottrad med böner om dess fall fotograferad ifrån den Palestinska sidan.

Det bekanta narrativet om ett Israeliskt säkerhetsstaket hade plötsligt - i ljuset vilken den presenterades monterad på Berlinmurens vägg - utbytts med berättelsen om en mur mellan människor, en symbol för förtryck. Den inlärd säkerhetsdiskursen räckte numera inte till som förklaring och det blev i förförståelsen av detta narrativskifte som detta arbete skulle utformas.

1.1 Frågeställning och syfte

I mitt arbete kommer jag att granska skildringen kring staten Israels upprättande av ett *anti-terrorstängsel*, på Västbanken utifrån två olika texter *Frequently Asked Questions on Israel's wall* och *Saving Lives: Israel's anti-terrorist fence*.

Detta anti-terrorstängsel har inte undgått kritik, ifrån det palestinska lägret har kritiken mot murens rutt haglat, men främst har man valt att tillbakavisa termen stängsel med att vad vi bevittnar är en *mur* eller till och med en

apartheidmur (Stop The Wall). Det tycks så att redan i terminologin - de medvetna och icke-medvetna termer vi väljer att tänka och tala i - skapas en arena för den maktkamp i vilken två olika verkligheter kämpar för att vinna åhörarens tolkningsföreträde. Denna strid om verkligheten är svår för den ouppmärksamme att väjas ifrån och för att undvika misstaget att omedvetet tala till någons fördel kommer jag själv att använda termen *barriär* då jag inte citerar eller återger någons utsagor.

Syftet för denna uppsats är att lyfta upp de språkliga teknologier vilka används i Isreal-Palestina konflikten i fallet av barriärbygget utifrån två olika utsagor – en palestinsk och en israelisk. Därför har jag valt en diskursiv metod då den tillhandahåller förståelsen för språk som den arena i vilken mening skapas och verkligheten struktureras upp. Den verklighet vilken våra utsagor producerar och samtidigt är en produkt utav legitimerar och möjliggör vissa handlingar - liksom de samtidigt diskvalificerar andra. Därav för att förstå de två olika utsagorna måste vi ställa vissa frågor till texterna:

Vilka representationer av verkligheten lyfter de olika parterna fram för att legitimera eller neka barriären dess legitimitet – vilken ”fakta” prioriteras och vilken döljs?

Hur struktureras det problem upp vilken förklarar denna fysiska konstruktion för åtskillnad som ett hinder eller en möjlighet för fred? Var härleder man sin förståelse för hot, säkerhet och fred ifrån?

I förlängningen måste man förstå att syftet med arbetet inte är att förklara den ena eller andra verkligheten som sann eller falsk. Dessa är två olika representationer av verkligheten men i min roll som kritisk forskare är det min uppgift att lyfta fram den verklighet vilken inkluderar - inte exkluderar - och ger röst åt den kritiska säkerhetsteorins ideal om människans frigörelse.

2 Teori

När jag hade valt mitt intresseområde för denna uppsats visste jag endast två saker, (a.) att uppsatsen ska behandla Israels barriär på Västbanken och (b.) att mitt arbete skulle följa den så kallade ”språkliga vändningen” bort ifrån positivismen (Neumann, 2003. s. 39). Den late pragmatiska forskaren hade nöjt sig med detta och gjort det vilket *Metodpraktikan* benämner som en ”en teorilös fallstudie” vilket må vara underhållande och intressant läsning, men riskerar att sakna vetenskaplig relevans (Esaiasson – Gilljam – Oscarsson – Wägnerud, 2012. s. 32). Ett teorilöst angrepp av mitt intresseområde vore lika lönlöst som ett spjut utan spets. Teorin är den spjutspets vilken vässas emot metoden innan vi ger oss ut för att angripa problemet. Men vägen till att finna en passande teori går genom att forskaren först och främst skapar sig en god förförståelse för ämnet vilket man önskar studera - så jag gav mig ut i litteraturen om barriären följande Foucaults uppmaning om att läsa och studera allt (Neumann, 2003. s. 51). Efter att ha läst alla engelskspråkiga artiklar vilka kunde knytas till barriären återkom jag ständigt till vissa särskilda moment.

Israeliska utsagor om barriären återkom hela tiden till ordet – *säkerhet*. Om man inte benämnde barriären som ett säkerhetsstängsel så kom man i alla fall tillbaka till faktumet att den var uppförd av säkerhetsskäl för att hindra terrorism. De palestinska utsagorna talade däremot inte om barriären som en säkerhetsåtgärd istället utgjorde den ett *hot*. En barriär vilken stänger ute terrorism som ett hot? Häre öppnades ögonen för en alternativ förståelse av säkerhet, detta blev nyckeln till den kritiska säkerhetsteorin.

2.1 Kritisk Säkerhetsteori

Säkerhet är ett begrepp vilket vi bemöts av ofta inom litteraturen av internationell politik, det konsumeras ofta som ett tämligen okontroversiellt begrepp när det ekar i tidningsartiklar eller hävdas i politiska tal. Peoples och Vaughan-Williams

skriver i sin introduktion till kritisk säkerhetsteori att en precis definition av vad det innebär att vara säker, orsakerna till osäkerhet och till vem och vad säkerhet bör tillämpas på inte är någon given självklarhet när vi ämnar studera det (Peoples – Vaughan-Williams, 2010. s. 2).

Den neo-/realistiska skolan vars paradig vann tolkningsföreträde under 1900-talets kalla krig med dess ständigt närvarande hot om kärnvapenkrig riktade vårt fokus på staters säkerhet i termer om militär kapacitet och säkerhetsdilemmat i det anarkiska internationella systemet. (Peoples – Vaughan-Williams, 2010. s. 4-5). Eller som Stephen Walt uttryckte det – ”*security studies may be defined as the study of the threat, use and control of military force*” (Walt, 1991. s. 212). I polemik till denna form av säkerhetsstudier har en uppsjö av alternativa förståelser av säkerhet bildats vilka, trots sina inbördes olikheter, samsas om att samlas under fältet *Kritisk Säkerhetsteori*.

2.1.1 Från traditionell till kritisk säkerhetsteori

För att förstå kritisk säkerhetsteori menar Peoples och Vaughan-Williams att vi först och främst måste börja med att förstå Robert Cox särskiljande på *problemlösande* och *kritisk teori* (Peoples – Vaughan-Williams, 2010. s. 19).

Peoples och Vaughan-Williams beskriver den problemlösande teorin - den så kallade traditionella teorin - med att den utgår ifrån att politikens natur och essens på något sätt är *given*. Det finns vissa frågor och aktörer som fungerar på ett visst sätt och vilka vi därför alltid kommer att återkomma till. Därför menar de traditionella teoretikerna att det är dessa vi bör fokusera på när vi ämnar förstå världen eller lösa de problem vilka uppstår i politiken. Peoples och Vaughan-Williams pekar på att problemet som säkerhetsstudier traditionellt har fått handskas med har varit att förklara varför *stater krigar*.

Utifrån denna frågeställning strukturerar vi upp verkligheten på ett visst sätt, vi fokuserar på vissa enheter och försummar andra - *staten* blir vårt givna studieobjekt och *kriget* inom det internationella systemet är problemet vilket måste förklaras (ibid. s. 20). Kriget mellan staterna inom ett anarkiskt internationellt system blir på så sätt oundvikliga och naturliga företeelser, de är en del av politikens essens, vårt utrymme för att lösa problemet blir begränsat till de metoder vilka behåller staterna och undviker krig i största möjliga mån. Vi ges

alltså en förståelse av säkerhet vilket i detta fall uttrycks i termer om staters militära och tvingande makt för att undvika angrepp och utplåning i en värld av tillfälliga allianser (ibid, s. 20).

Således menar författarna att de centrala antaganden som görs angående verklighetens form – staten, systemet och kriget - tar på så sätt för givet en viss ordning och producerar samtidigt en viss uppsättning lösningar inom *ordningens ramar*. Förståelsen av verklighetens form lanseras därefter med det traditionella paradigmat epistemologi som *Sanningen* (ibid. 19). Den traditionella säkerhetsteorin legitimerar på så sätt att det statssystem vilket i många fall är en rot till strukturellt våld fortsätter att existera (ibid).

Kritisk teori såsom Cox formulerade den bygger på att det är forskarens uppgift att kritiskt granska de antaganden vilka de problemlösande teorierna bygger på. Detta för att genomskåda hur problemen struktureras upp och på så sätt legitimerar ett visst fokus vilket formar vårt utrymme för ”problemlösning” (ibid.).

Skillnaden mellan den kritiska och den problemlösande teorin är i grund och botten en fråga om att de utgår ifrån helt olika *epistemologi* - den problemlösande teorin hävdar sig studera verkligheten ”där ute” i termer om *objektiv fakta*, medan den kritiska teorin förklarar att det finns svårigheter med att avgöra huruvida *objektiv* dessa fakta är. När vi ämnar förklara världen eller talar om vissa ting som fakta är detta snarare ett val av fokus - vi lyfter upp vissa ting och framhåller dess betydelse samtidigt som vi försummar eller till och med döljer vissa andra värden. Således blir det för oss svårt att finna skiljelinjen mellan fakta och värderingar (Ibid).

Detsamma gäller när vi formulerar teori - *Theory is always for someone for some purpose*, skrev Cox (ibid). Peoples och Vaughan-Williams pekar på att de analysenheter och ”fakta” vilken den problemlösande säkerhetsteorin lyfter fram inte är *neutral* - de är prioriteringar av vad vi ska titta på, vad som är viktigt och vad som *inte* är det. Dessa val görs inte ifrån någon övre position där allt är upplyst, de är valda utifrån dess arkitekters sociala kontext och position - hans identitet, kön, ålder etc. – vad de ser och anser vara viktigt. Vad den problemlösande teorin framhåller som neutral fakta blir på så sätt endast subjektiva betraktelser utifrån dess formgivares position (Ibid).

När vi därefter applicerar dessa kritiska glasögon på säkerhetsteori kan vi förstå vägen från traditionella säkerhetsstudier till kritiska sådana.

I linje med Cox uppmaning att förstå teori utifrån vem den är formulerad av utgör den kritiska säkerhetsteorins fundament utav att förstå *säkerhet som ett derivat begrepp* - vårt säkerhetsbegrepp härleds ur vår position, i vilket den traditionella problemlösande teorins säkerhetsbegrepp har förståtts och formulerats utifrån dess vita, västliga och främst manliga akademikers kontext inom det befintliga statssystemet (ibid, s. 22). Peoples och Vaughan-Williams lyfter fram att vi kan finna en helt annorlunda säkerhetsdiskurs utan betoning på statens behov av stora arméer och militär teknologi ifall vi talar med exempelvis en Sudanesisisk flykting.

2.1.2 Den kritiska säkerhetsteorins uppmaningar

Med grundantagandet att den neo-/realistiska förståelsen av säkerhet som en fråga om staters militära säkerhet inte är en given universal - utan ett snävt formulerat begrepp derivat utifrån dess skapares position - menar de kritiska säkerhetsteoretikerna att krig inte är det *enda* som hotar människors säkerhet. Denna kritik framfördes först i Barry Buzans pionjärbete *People, States and Fear* där Buzan poängterar att människan hotas på flera olika nivåer i vitt skilda sektorer vilka lämnats utanför det snäva traditionella säkerhetsbegreppet (Peoples - Vaughan-Williams. s. 22-23). Peoples och Vaughan-Williams räknar upp att fattigdom, politiskt förtryck, svält och miljöförstöring för att nämna några, är sektorer utanför det militära vilka människor hotas utav. Således ställer den kritiska säkerhetsteorin krav på att *bredda vår förståelse för säkerhet* (Ibid. s. 22). (ibid. s. 22-23).

Att bredda förståelsen för sektorer utanför den militära i vilka hot uppstår leder också de kritiska säkerhetsteoretikerna till att formulera en *djupare* förståelse av begreppets innehåll. Istället för att utgå ifrån det traditionella paradigmet vilket tar för givet staten som det referensobjekt för säkerhet, vill man sänka de ögonen till det staten faktiskt utgörs av – gemenskapen människor (ibid). Ett statscentrerat fokus beskrivs som problematiskt då staten i många fall inte är individens leverantör av säkerhet utan i vissa fall snarare är roten till ett

strukturellt våld mot individens och människans säkerhet (ibid, s. 20). Ett steg mot en sådan djupare förståelse av säkerhet har tagits bland annat i lanserandet av begreppet *Human Security* vilket ämnar prioritera människans säkerhet framför nationalstatens (ibid. 121). Den enskilda människans säkerhet definieras då både som skydd från hot om våld men även skydd ifrån nöd och fattigdom.

Med en djupare och bredare förståelse av säkerhetsbegreppet är det på så sätt inte statens säkerhet som är målet utan människans *frigörelse* att göra vad hen fritt önskar att göra - som Booth skriver – vilket är målet för säkerhet.

”Security means the absence of threats. Emancipation is the freeing of people (as individuals and groups) from those physical constraints which stop the carrying out what they would freely choose to do. War and the threat of war is one of those constraints, together with poverty, poor education, political oppression and so on. Security and emancipation are two sides of the same coin. Emancipation, not power or order produces true security. Emancipation, theoretically, is security.”

(Booth, 1991. s 319)

Det blir då den kritiska forskarens uppgift att framhäva och verka för så kallade *emancipatory communities* vilka baseras på inkluderande idéer om socialt framåtskridande vilka grundas i en inkluderande, jämlik identitet (Peoples, Vaughan-Williams, 2010. s. 26)

3 Metod & Material

Som jag skrivit förut har mitt val av metod gjorts i syfte att slipa spjutspetsen vilken är min teori. Detta innebär att jag inte har tagit en metod färdig att användas enligt instruktion, utan snarare utifrån mitt teoretiska fundament tagit delar av den metod vilken kan överlappa och omfatta den kritiska säkerhetsteorins epistemologiska ställningstagande. För att operationalisera den kritiska säkerhetsteorin krävs ett fjärmande ifrån de positivistiska metoder vilka ämnar förklara världen *där ute* med objektiv och neutral fakta. Den kritiska säkerhetsteorin lyfter fram att vi inte kan få kunskap i form av ”hård fakta” utan att vi i vårt val av inramning, utifrån där vi står, snarare väljer att ge vissa värderingar och fakta större betydelse och prioritet framför andra.

Vad som krävs är alltså en metod med vilken jag tillåts dekonstruera texternas utsagor och representationer av verkligheten för att kartlägga vilken mening detta barriärbygge producerar och är en produkt utav.

3.1 Diskursanalys

Den diskursanalytiska metoden har en speciell relation till språket. De positivistiska metoderna vilka utgår ifrån att vi har ett facit *där ute* vilket vi kan vända oss till för rätt svar ser språket som en spegel av den materiella verkligheten. Vad som uttrycks är alltså antingen sant eller falskt - antingen ljöghen eller så ljög hen inte (Neumann, 2003. s. 49). Neumann menar att i vissa fall är detta lätt att avgöra och få kunskap om – men oftast inte. Den diskursanalytiska metoden utgår ifrån att vad vi lyfter fram som ”fakta” - eller det vi menar har betydelse - inte återges eller speglas av verkligheten. Snarare bör detta förstås som en förhandling om vad vi uppfattar i en verklighet vilken vi ej kan omfatta till fullo. Vad som lämnas kvar i vårt medvetande när vi ser på verkligheten kallar vi *representationer* (Neumann, 2003. s. 33). Representationerna av verkligheten såsom vi har upplevt dem menar Neumann inordnas i ett system vilket blir den

referensram vilken utgör förutsättningarna för vad vi tillsvidare uppfattar som giltigt, detta system kallar vi för en *diskurs*. Förståelsen för vad termen diskurs innebär blir således det ”*regelsystem som legitimerar vissa kunskaper men inte andra och som pekar ut vilka som har rätt att uttala sig med auktoritet*” (Bergström – Boréus, 2005. s. 309). Det är alltså de representationer vilka legitimerats och inordnats under en viss diskurs vilka blir vår sanning om världen – vad någonting är och vad det *inte* är (Neumann, 2003 s. 33). Representationen menar Neumann måste såvida den inte garanteras fortsatt giltighet i diskursen upprepa och re-presentera sig självt, det vill säga presentera samma form med annorlunda innehåll (ibid. s. 34) Således kan en representation i diskursen uppnå en hegemonisk position i vilken representationen av sanningen är så oomstridd att vi tar den för att vara *naturlig* (Ibid, s. 158)

Genom att analysera olika konkurrerande diskurser inom ett område tillåts vi på så sätt att synliggöra gränserna för de kunskaper och representationer vilka sorteras som giltiga och ogiltiga inom diskursens ramar - det vill säga vad diskursen talar och *inte* talar om. Det är just detta vilket är intressant för mitt arbete - eftersom det vi lämnar utanför diskursen om ett visst fenomen osynliggörs. Med denna förståelse av kunskapsproduktion är det uppenbart att huruvida vilken fakta vi lyfter fram kan användas för att producera och reproducera en *maktordning* – vi ger vissa ordet och de ger oss orden.

3.1.1 Material

Jag kommer att ta avstamp i två olika texter vilka är tryckta med ett och ett halvt år emellan varandra på två olika sidor av muren. Den ena texten - *Frequently Asked Questions on Israel's wall* – publicerades i tidningen *Israel's Wall* och är utgiven av PLO-organet *Negotiations Affairs Department* vilka ansvarar för att implementera interrim-avtalet mellan Israel och PLO vid Osloförhandlingarna (Negotiations Affairs Department). Den andra texten - *Saving Lives: Israel's anti-terrorist fence.* – är en broschyr av Israel Information Centre vilka publicerar och distribuerar skrifter till Israels ambassader och konsulat sammanställda av det israeliska utrikesdepartementet (Israel Ministry of Foreign Affairs). Jag har valt dessa två texter på grund av sin likhet i genre – de är båda två officiella beskrivningar av barriären, de besvarar båda så kallade ”vanliga frågor” om

barriären – samt är de publicerade på engelska och är alltså inte skrivna för den ”egna” befolkningen utan för mottagare i en internationell engelskspråkig miljö.

Det intressanta med just dessa två texterna är att de utgår ifrån att det finns ett antal, notera oadresserade, frågor där ute som de bör besvara. Frågorna och deras svar kan vi ana ger ett bra spår för att hitta diskursernas olika representationer och deras konflikter.

”Theory is always for someone for some purpose” måste alltid hållas i bakhuvudet när jag gör en diskursiv läsning av mitt material (Peoples - Vaughan-Williams, 2010. s. 19) De representationer vilka de två olika texterna håller fram är inte ”fakta” i sin helhet, vad de väljer att redovisa är prioriterat framför andra alternativa representationer. De är framlyfta i ett förhandlingsspel av avsändaren om vad som ska representeras för att tjäna sin plats i diskursens ordning (Neumann, 2003. s. 33).

Diskursernas representationer måste i strävan efter att uppnå en hegemonisk position upprepas och återupprepas i form av utsagor eller i praktiker som Neumann skriver i sin diskursanalytiska handbok - *”Man måste således hålla fast vid den rådande linjen, i annat fall försvagas den”* (Neumann, 2003. s. 128).

Den diskursiva läsningen kräver alltså att forskaren problematiserar de representationer vilka lyfts fram men även påvisar hur dessa representationers plats i diskursen har blivit till förutsättning för en viss uppsättning praktiska handlingar - det vill säga hur representationen av verkligheten skapat vissa *handlingsbetingelser* (Ibid, 2003. s.158). Fokus ligger inte på att jämföra dessa två texter och komma fram till att den ena är sann - vad utsagorna bör ses som är just *utsagor* om verkligheten utifrån positionen vilken de har formulerats. De är utsagor vars representationer strukturerar två olika diskurser om en och samma barriär.

Den positivistiska forskarens trygghet i att hävda sig återge eller endast observera fakta är med en diskursanalytisk epistemologi omöjlig att uppleva. Detta ställer därför mig som författare i en prekär situation, för att då jag ska resumera och återge innehållet i de två texterna gör även jag en representation av dem. Jag värderar för arbetet vad jag anser vara viktigt och återger det. De gånger jag återberättar vad jag menar att texten förklarar kan jag inte omfatta allt - detta hade krävt att jag återgav texten i sin helhet med citationstecken. Som författare till en sådan här uppsats krävs det att jag är väldigt explicit för mottagaren med

detta för att behålla någon form av akademisk hederlighet. Liksom vi frågar oss
texten vilka representationer dess avsändare prioriterar och lyfter fram i sina
utsagor måste mottagaren ifrågasätta sin position - *Vilka diskurser är jag invävd
i? Vad i texterna återgav jag och varför? Vad i texterna återgav jag inte?*

4 Två texter om barriären

4.1 Saving Lives: Israels anti-terrorist fence

På första sidan i *Saving Lives; Israels anti-terrorist fence* möts vi av en bild på en tom öde väg omgärdad av stängsel och träd. Inte en enda bild i hela broschyren visar barriärens betongdelar (Israel Ministry of Foreign Affairs, 2004). *Saving Lives* inleds med frågan *Why is Israel building the anti-terrorist fence?*, till bilder ifrån terrordåd anges svaret vilket är att Israels barriär har en plikt förankrad i internationell lag att skydda den israeliska befolkningen från terrorattentat (ibid, 2004. s. 5-7). Textens avsändare poängterar att Israel har varit utsatta för en våg av terrordåd i form av självmordsbombningar vilka man menar att det Palestinska ledarskapet inte har försökt hindra utan till och med, enligt avsändare, ibland uppmuntrat (ibid. s. 5-6). Den Israeliska statsmakten har därför tvingats vidta åtgärder som denna för att få bukt med problemet. Detta argument om skydd ifrån terror fortlöper igenom hela texten, i ingressen till svaret på frågan *”How could the palestinian authority have avoided the building of the anti-terrorist fence?”* skriver avsändaren att palestinierna har ingen annan att skylla utom sig själva. I svarets brödtext återges att det palestinska styret inte har gjort sin plikt enligt Osloavtalet för att bekämpa terrorism och att palestinierna selektivt väljer att bortse från de terrordåd vilka har skördat liv för att istället skylla på, vad man väljer att kalla ”offret” Israel för att de vidtar *”purely defensive measure”* (Ibid. s. 7).

Vid frågan *”Is it a ”wall” or is it a ”fence”?”* framhåller man att anti-terrorstaketet, vilken man menar presenterats i internationell media som en mur, i själva verket vid slutförande kommer att bestå till 97 % av ett kedjesystemstaket

vilket varnar vid intrång. De 3 % vilka består av betong syftar till att - förutom skydda emot intrång - skydda israeliska vägar och byggnader ifrån att bli beskjutna. Det fastslås att vad vi ser är ett stängsel och ingen mur.

Till svaret på frågan därpå dementerar avsändaren att barriären är ett försök att annektera palestinsk mark eller att förändra palestiniernas rättsliga status – staketet är en tillfällig, defensiv åtgärd, inte en gräns (Ibid. s. 9). Samtidigt framhåller man att Israel tidigare i fallet Libanon följt FNs säkerhetsråds riktlinjer och justerat sitt anti-terrorstängsel metervis när så har bestämts. Likaså har man valt att inte anlägga anti-terrorstängslet efter de gränser vilka rådde före 1967 då dessa inte tar hänsyn till de israeliska medborgarnas säkerhetsbehov, samtidigt poängterar man att denna ”gröna linje” som den kallas inte är giltig eller fastslagen då den upplöstes i och med utbrottet av sexdagarskriget 1967. Innan några slutgiltiga gränser avtalats menar man att muren endast kommer att ta hänsyn till behovet av att rädda israeliska liv (Ibid. s. 10-12). Texten förkastar också de palestinska försöken att försöka knyta barriären till negativt laddade historiska uttryck såsom att den är en ny Berlinmur eller ett utslag av ett rasistiskt modernt apartheidsystem (Ibid. s. 18-20). Antiterrorstängslet skriver man är ingen apartheidmur då konflikten mellan Israel och Palestina är en territoriell konflikt, den är ingen Berlinmur eftersom den är uppförd för att hålla *terrorister* utanför Israel - inte palestinier innanför dess väggar.

”Terrorism is an obstacle to peace. The fence is an obstacle to terrorism” svarar texten på frågan om anti-terrorstängslet inte utgör ett hinder för fred (ibid. s. 12). Snarare än ett hinder, hävdar texten, att barriären kommer att skapa ett lugn i regionen vilket freden kommer att växa ur. När terror är avskaffat och fred åstadkommen kan stängslet flyttas. Och enligt texten är också detta lugn som infinner sig bevisat, då författarna senare påpekar att det sker ett minskande antal terrorattacker i de områden vilka ligger vid de delar där anti-terrorstängslet är färdigkonstruerat (ibid. 17-18).

På frågan huruvida stängslet tar hänsyn till det Palestinska folkets behov svarar avsändaren med att Israel har tagit största möjliga hänsyn i uppförandet av anti-terrorstängslet - ingen kommer att tvingas att flytta, speciella grindar kommer se till att palestinska bönder får tillgång till sina jordbruk samt de vars privata mark måste användas kommer att ersättas (ibid. s 12-14). De obekvämligheter som stängslet kan ge upphov till är dock tillfälliga och omvändbara till skillnad

från de israeliska män, kvinnorna och barnens död. Författarna skriver också att *"Freedom of movement is important. But it is not more important than the right to live"* (ibid s. 14). Den fientlighet mot Israel vilken följande fråga undrar om stängslet inte intensifierar, menar författarna inte kan finnas i Israels uppförande av anti-terrorstängslet utan återfinns i den större hatkampanj mot Israel vilken den palestinska styrelsen är inblandad i tillsammans med arabvärlden. *"The Palestinian education system, media, literature, songs, theater and cinema are mobilized for extreme anti-Israel indoctrination, which at times degenerates even further into antisemitism."* Ibid. s. 16). Författarna menar att hatet mot Israel är djupt rotat i hela det palestinska samhället och påminner läsaren om likheterna med den propaganda vilken riktades mot judar i Nazityskland.

Likaså återkommer nazireferensen när texten diskuterar huruvida barriären är ett uttryck för en ghettoisering av Palestina (ibid. s. 20-21). Författarna hänvisar återigen till murens syfte att skydda det israeliska folket från palestinsk terror och hävdar att Israel inte vill isolera Palestina utan snarare öka kontakten och samarbetet med dem, men att det är Palestina och arabvärlden vilken vägrar detta (ibid. s. 20). Författarna pekar vidare på att dessa stater bland annat har uppmanat till ekonomisk bojkott, gått till diplomatiska angrepp och uteslutit Israel ur kulturella arrangemang.

"They have used the same kind of antisemitic diatribes against Israel that were used against the Jewish people during the times in history when Jews were forced into ghettos. If anyone is trying to build ghettos, it is the Palestinians and the Arab world that are guilty of trying to do this against Israel."

(ibid. s. 21)

De sista två frågorna och svaren ägnar sig åt att diskutera faktumet att vid tidpunkten för textens publicering hade en resolution antagits av FNs generalförsamling vilken vädjar om ett rådgivande yttrande från den Internationella Domstolen i Haag om barriärens rättsliga följder (ibid. s. 21-23). Här pekar texten på att denna resolution, vilken man menar är partisk och tendentiös är ett försök att utnyttja den Internationella Domstolen som en bricka i en arabisk hatkampanj (ibid. s. 21). Hela frågeställningen i resolutionen är ställd

till Palestinas fördel och fokuserar ”on the result (the anti-terrorist fence), instead of the cause (Palestinian terrorism)” (ibid. 23).

4.2 Frequently Asked Questions on Israel’s Wall

Den första frågan i *Frequently Asked Questions on Israel’s Wall* är ”What is wrong with the wall?”, i detta svar ges de linjer vilka kommer att fortlöpa genom hela texten. Israel, menar man, bygger inte muren på 1967 gränser utan planerar att bygga 80 % av den på Palestinskt territorium. Vilket är en process för att:

”de facto annex Palestinian agricultural lands and water resources, restricting Palestinian freedom of movement, separating Palestinians from schools, health facilities and jobs, and depriving thousands of Palestinians of their livelihoods.”

(Palestine Liberation Organization, 2004. s. 5)

Likaså på frågan om huruvida det är en mur, ett stängsel eller en barriär svarar texten att terminologin inte har betydelse, utan oavsett vad vi kallar det så är det en annektering av palestinsk mark, en utarmning av palestinska samhällen och ett tvång mot palestinierna att överge sin mark och sina hem (ibid. s. 6)

I svaret på frågan om muren inte är en nödvändighet för Israels säkerhet dementerar författarna denna uppfattning och menar att om Israel var intresserade av säkerhet hade de (a.) följt internationell lag och dragit sig tillbaka helt ifrån det palestinska territorium vilket ockuperades efter 1967 samt (b.) byggt muren på den israeliska sidan av 1967 gränser (ibid. s. 6). Författarna hänvisar i stycket därefter till den Internationella Domstolen i Haags fastslagande att murens (domstolens terminologi) rutt inte är en militär angelägenhet, samt till den israeliska människorättsorganisationen B’Tselem vilken uttalat sig om att muren är medvetet byggd öster om så många israeliska bosättningar på palestinskt territorium som möjligt för att annektera dessa in i Israel. Skribenterna ställer sig även kritiska till Israels hävdande av murens tillfällighet, de israeliska bosättningar vilka är uppförda i brott med Genèvekonventionerna och fortsätter att

växa på beslagtagna palestinska mark uppfördes även de som en ”tillfällig säkerhetsåtgärd” och står kvar 38 år senare när artikeln är publicerad (ibid. s. 7).

På frågan vad meningen med Israels barriärbygge egentligen är svarar författarna - *”Israel wants Palestinian land but it does not want the Palestinian people”* (ibid. s. 6) Vid dess fullbordande pekar författaren på att palestinier kommer att vara begränsade att röra sig i ghetton som motsvarar 12 % av det historiska Palestina medan israeliska bosättare och medborgare är fria att röra sig ut och in ur det ockuperade Palestina. Texten berättar hur Israel i oktober 2003 förklarade områdena mellan muren och 1967 gräns att vara så kallade ”closed zones”. Den palestinska befolkningen om de valde att stanna i området uppmanades att söka tillstånd för att bo kvar samt röra sig in och ut ur zonen, och de palestinier vars arbete eller mark fanns inom området uppmanades att söka periodvisa tillstånd. Aldrig, hävdar texten, att palestinierna var garanterade något sådant till skillnad från israeler vilka erhöll fri tillgång till zonerna (ibid. s. 7).

I artikeln beskrivs även grindarna i muren som ett försök att humanisera barriären (Ibid. s. 8) Av de 63 grindar som, vilka vid textens publicering, byggts in i muren var endast 25 stycken tillgängliga för palestinier som sökte att besöka de jordbruk vilka hamnat på andra sidan muren. Författarna pekar vidare på den godtycklighet vilka dessa styrs med. Exempelvis menar man har grindarna varit stängda under olivskörden och kårer av arbetskraft har nekats tillstånd vilket har resulterat i bönder förlorat sitt levebröd. Likaså har väntande bönder nekats tillträde då soldater aldrig kommit och öppnat grinden. Samtidigt hävdar texten att Israel insisterar på sin rätt att konfiskera jordbruk som inte skördas regelbundet.

Således menar författarna, i linje med den Internationella Domstolen, att muren inte skiljer palestinier ifrån israeler, den skiljer palestinier från palestinier – från deras mark, arbetsplatser, skolor, heliga platser och sjukhus - deras levnadsuppehälle, medan israeler är berättigade att röra sig och bosätta sig fritt bland dessa (Ibid. s. 10).

Författarna fruktar att Västbanken ska bli ett nytt Gaza, vilket beskrivs som en av världens mest tätbefolkade platser i vilket 1,3 miljoner palestinier lever berövade på sin fria rörlighet hopträngda bakom en israelisk mur. 65 % av befolkningen uppges leva på under 2,25 dollar om dagen och 11,4 % procent lider av undernäring, allt medan den israeliska statsmakten fortsätter utföra militära attacker som sliter i sönder befolkningen (ibid. s. 9) Muren, menar man, räddar

inte liv - israeler och palestinier mördas fortfarande även efter att muren på Västbanken påbörjats, med merparten av de döda i Gazaremsan och där står redan en mur färdig sedan 1994 (ibid s. 7). Texten uttrycker att muren kanske kan minska israeliska offer något, men den kommer aldrig att skydda palestinska civila ifrån övergrepp, mellan september år 2000 och textens publicering mördas 53 palestinier i månaden av Israel. Vill man rädda oskyldiga israeler och palestinier hävdar författarna att man måste adressera rötterna till konflikten - Israels 38 åriga militärockupation av Palestinsk mark och dess vägran att följa internationell lag.

”Doesn’t the wall create an opportunity for peace?”, artikeln svarar blankt nej (ibid. s. 12). Barriären tjänar enligt författarna inte fred, den tjänar varken israelerna eller palestiniernas intressen - genom att skära av palestinierna från deras mark, jordbruks- och vattenresurser samt införa begränsningar på deras rörlighet omöjliggör den ett ekonomiskt och kulturellt livskraftigt framtida Palestina vilket på lång sikt omöjliggör en varaktig fred. Författarna förklarar den palestinska visionen om en fred byggd på inkludering snarare än exkludering, baserad på rättvisa ömsesidigt gynnsamma ekonomiska och sociala samarbeten mellan två jämlika parter (ibid. s. 10). De sista partierna i texten visar på hur verkställandet av muren bryter emot Osloavtalen, Genèvekonventionerna och den Internationella Domstolen i Haags beslut och påpekar att den fred vilken Israel vill bygga genom hävdandet av vissa lagar och trotsande av andra gynnar ingen:

”Ensuring the law’s equal application to and protection for all—regardless of race, creed or ethnicity—is the only way to create the conditions in which to negotiate a fair and lasting peace. Peace, after all, is the best security,”

(ibid, s. 13)

5 En diskursiv läsning

5.1 Ett stängsel och en mur.

Om vi börjar med att sortera de två texternas huvudrepresentationer kan vi börja med att fokusera på den rent uppenbara konflikten – den vilken vi ser bara genom att se till titeln, terminologin. *Saving Lives: Israels anti-terrorist fence* talar om ett anti-terrorstängsel, medan *Frequently Asked Questions on Israels Wall* talar om en mur, likaså ekar detta i de två olika diskursernas presentation av barriären i bilder. Bilderna på barriären i *SL* utmärks av att de alla är bilder på ett stängsel och aldrig en mur. Detta skiljer sig från den bildliga presentationen vi får i *FAQ* där vi visas ett stängsel, men endast en gång utan närvaro av dess betongdelar (Palestine Liberation Organization, 2004).

Dessa två distinkt skilda bildspråk och termer används och upprepas gång på gång genom vardera text för att upprätthålla den verklighet vilken de valt att presentera och representera. Därför kan vi sortera den israeliska diskursen vilken återges i *SL* under ”Ett stängsel” och den palestinska diskursen vilken *FAQ* återger under ”En mur”.

Dessa två distinktioner speglar sig även i deras val av bilder på barriären. På en av de fem fotografier vilka porträtterar barriären i *SL* figurerar någon form av mänskligt liv - då i form av ett rutsystem med förortsvillor (Israel Ministry of Defence, 2003. s. 12). I de övriga bilderna visas stängslet i ödemark längs vägar kantade av träd (Ibid.). Jag som mottagare uppfattar stängslet vilket presenteras på bilderna som ganska odramatiskt. Den bild av barriären vilken *FAQ* ger uppfattas däremot enligt mig som mottagare inte alls lika odramatiska - i fyra av de sex bilderna figurerar människor. I tre av dessa trotsar människorna på bilderna muren på något sätt - de klättrar över den, hoppar ner från den och klämmer sig emellan dess betong (Palestine Liberation Organization, 2004). Detta avstånd i sättet vilket barriären presenteras på - som dramatisk eller odramatiskt - kläs i ord när de två texterna svarar på frågan om barriären är ”en mur” eller ”ett stängsel”. I *SLs* svar

låter man de fysiska beståndsdelarna svara på frågan och framhåller att terminologin om ett stängsel är giltig då barriären till 97 % består av just stängsel varav 3 % består av (utan att använda ordet mur en enda gång) betong. I *FAQ* förklaras likaså barriärens fysiska beståndsdelar - dock utan att ange procentsatser - men den gör också en vändning och förklarar att oavsett de termer vilka vi väljer att använda oss av så saknar det betydelse. Vad som har betydelse är *effekten* barriären har i form av annektering, utarmning och förflyttning av palestinier. Detta sätt att framställa barriären på – med bilderna och sättet de båda försvarar den valda terminologin - är ingen slump, de är väl valda representationer ur två olika diskurser vilka står i konflikt till och diskvalificerar varandras sätt att tänka och tala om barriären.

5.1.1 Stängslets konstruktion av säkerhet

I den diskurs vilken *SL* återger är inte barriären det dramatiska, det dramatiska är snarare de terrordåd vilka barriären har ett syfte att skydda ifrån. Huvudrepresentationen i diskursen om ett stängsel vilken upprepas på flera ställen genom hela texten är barriären som en förutsättning för Israels *säkerhet*. Den israeliska befolkningen har utsatts för vad man kallar en intensiv våg av terrordåd utförda av palestinska terrorgrupper. Murbygget är således en defensiv åtgärd vilken man åtar sig för att skydda den israeliska befolkningen ifrån ytterligare terrorattacker. Denna skyldighet att skydda sin israeliska befolkning ifrån hot framhäver man är förankrad i *internationell lag*.

Vad den diskursiva läsaren måste börja med är att förneka statsmakten *därutes* mening. Det vi kallar statsmakten Israel har ingen mening *à prio*, den faller inte enligt naturens lagar nedåt när vi släpper den - hur den reagerar beror snarare på vilken mening vi har gett den. Således är det första vi gör inom en diskurs att kröna dess huvud genom att producera en sådan mening åt den.

I diskursen om ett stängsel förklaras statsmakten Israels mening - dess uppgift – vara att skydda den israeliska befolkningen. Detta representeras i texten som statsmaktens funktion vilken bärs upp av dess förankring i *internationell lag*. Den israeliska diskursen om ett stängsel är alltså invävd i den traditionella säkerhetsdiskursen i vilken statsmakten förklaras ansvarig och skyldig att vara sin

befolknings leverantör av säkerhet. Det referenta objektet för denna säkerhet - de vilka ska säkras enligt texten - förklaras således vara den *israeliska* befolkningen. I diskursen om ett stängsel omfattas alltså aldrig den *palestinska* befolkningens säkerhet av de uppgifter vilka staten Israel åligger. Hotet vilket Israel måste skydda israelerna ifrån förklaras i diskursen vara den palestinska terrorismen vilken är en produkt av den fientlighet och det hat vilket ligger inrotat i det palestinska styret och dess arabiska grannars kultur och samhälle. Dessa antisemitiska inslag menar man är de samma vilka florerade och förberedde grunden för judendomens mörkaste period i Nazityskland då judar förföljdes och massutrotades. Det är detta hotet vilket inom diskursen om ett stängsel ger den Israeliska statsmakten sin mening och den israeliska befolkningen sin identitet.

Detta sätt på vilket statens mening och funktion konstrueras i diskursen är en legitimerande förutsättning för praktiken att inleda ett barriärbygge. Den israeliska statsmakten ter sig inom diskursen endast som en statsmakt ivrig att fylla sitt syfte - att bevara sin mening genom att skydda sin befolkning där den befinner sig - vilken hotas av illviljan och hatets krafter. Om staten inte lyckas göra detta har den inom diskursen dränerats på all mening - så legitimerar diskursen om ett stängsel barriärens rutt genom palestinskt territorium. Förklaringen med vilken barriären legitimeras representeras i det sista avsnittet i *SL* som orsak (terrorattacker) och verkan (anti-terrorstängsel). Terrorismen representeras i stängseldiskursen som hindret vilket underminerar fredsprocessen - när stängslet således står färdigt på plats förklarar man att det lugn vilket freden kan växa ur kommer att infinna sig. Fred blir med den förståelse som återges avsaknaden av dödsoffer.

5.1.2 Murens konstruktion av säkerhet

Liksom diskursen om ett stängsel anger ramarna i vilket tingens mening skapas genom att lyfta fram en representation av verkligheten, skisseras även dessa i diskursen om en mur. Genom att representera sin verklighet och ogiltigförklara den andra står de två diskurserna i konflikt till varandra, båda i hopp om att uppnå en hegemonisk position i vilka deras utsagor ses som de *sanna*.

Däremot står diskursen om en mur annorlunda i förhållande till diskursen om ett stängsel vilken institutionaliserades sekunden då den israeliska staten

gjorde upp ritningarna för barriärbygget – därför måste diskursen om en mur samla större krafter för att motbevisa stängseldiskursens representationer.

Inom diskursen om en mur förklaras israeler och palestiniers död som ett resultat (verkan) av Israels ockupation av Palestina sedan sexdagarskrigets utbrott och dess vägran att efterfölja internationell lag (orsak). Detta är ett nytt sätt att strukturera upp och presentera problemet på jämfört med det stängseldiskursens narrativ. Genom att presentera Israels ockupation och vägran att följa internationell lag som orsaken till *både* israeler och palestiniers död förskjuter man i diskursen även terrorismens plats till att bli verkan-effekt - diskursen om muren re-presenterar alltså problemet. Genom att omfatta både israeler och palestiniers död, inbegriper man också det våld vilket terrorister inte är de enda att bruka – även staten Israels våld fastnar i strålkastaren. Detta står i kontrast till den defensiva statsmakt vilken i diskursen om ett stängsel beskrivs som offer för våld.

Genom att strukturera upp problemet på detta vis blir orsaken – Israels selektiva användning av internationell lag för att ockupera palestinskt territorium, änden att börja i. Således ändras vår perception av staten Israel i den nya inramningen. Israel bör inte endast verka som dess befolknings beskyddare, de bör utifrån denna nya problemformulering också ta på sig ansvaret för att inte kränka andra befolkningar.

Liksom den internationella förankringen i statsmakten som beskyddare av sitt folk utgör en kanonisk fästpunkt, ett så kallat monument, för diskursen om ett stängsel - härleder även diskursen om en mur sitt säkerhetsbegrepp ur internationell lag. Men diskursen om en mur är invävd i en annan diskurs i internationell lag vilken inte representeras i *SL* – den i vilken alla människor garanteras frihet ifrån dominans.

I diskursen om en mur har hotet mot Palestina flera ansikten. Dels är det i form av Israels militära hot - muren må skydda civila israeler men den skyddar inte palestinier från att mördas av en Israelisk statsmakt. Men i texten breddar man även detta säkerhetsbegrepp. Muren figurerar även i form av ett hot mot ett livskraftigt Palestinas utveckling då den skär av palestinier ifrån deras viktigaste resurser, deras arbeten, sjukhus och levnadsuppehälle samt lägger restriktioner på deras rörelsefrihet. Genom att lyfta upp de processer i vilka barriären fungerar som en annektering av palestinskt territorium och dess naturresurser i strid med

internationella normer och överenskommelser påvisar man att muren blir en förlängning av de orsaker vilka resulterar i döden för både palestinier och israeler. Detta illustreras i det sista stycket vilket vädjar till "*the law's equal application to and protection for all—regardless of race, creed or ethnicity - is the only way to create the conditions in which to negotiate a fair and lasting peace. Peace, after all, is the best security*" (Ibid. s. 12). I diskursen om muren breddas och fördjupas alltså säkerhetsbegreppet - säkerhet presenteras i denna diskurs som någonting relationellt vilket måste uppnås genom att parterna kan lita på att så kallat *fair game* upprätthålls. Säkerhet är således i denna representation den varaktiga fred vilken åstadkoms av att ett livskraftigt Palestina tillåts att existera som like jämsides Israel och att de båda länder följer de lagar vilka de är ålagda.

Referensobjektet för säkerhet är således inte *en* befolkning utan snarare gemenskapen mellan folken vilket möjliggör en *stabil* fred. Hotet vilket dessa måste säkras ifrån är den grogrund vilken terrorism och frustration växer ur – orättvisa och fattigdom. I denna nya förståelse ämnar man att skifta fokus till att alla människor oavsett nationstillhörighet omsluts av rätten till trygghet och utveckling – en statsmakt kan således inte säkra sin egen befolkning eller territoriella expansion på bekostnad andra. Genom att förklara verkligheten på detta sätt kan inte barriären legitimeras. Riktig fred enligt diskursen är den vilken bygger broar och inte murar.

5.2 Att tillämpa kritisk säkerhetsteori

Efter att ha gjort en diskursiv läsning av hur de olika diskurserna strukturerar upp verkligheten och dess problem kan vi se många paralleller med Cox skiljande på kritisk och problemlösande teori. Diskursen om ett stängsel bygger på en problemuppställning väldigt lik den problemlösande teorin. Det är en struktur i vilken vi handskar med ett problem och ämnar finna lösningen till problemet inom den *befintliga* ordningen. Detta illustreras bäst i stängseldiskursens kausalitetskedja - orsak (terrorattacker) och verkan (anti-terrorstängsel). När således frågan ställs *varför* Israel utsätts för terrordåd finns endast en förklaring om arabisk antisemitism och illvilja emot staten Israel inom diskursen. Problemet

vi handskas med är alltså terrorism och lösningen är att bygga ett stängsel som hindrar terrorister ifrån att fullfölja sina dåd. Den lösningen vilken man ämnar införliva med barriärbygget för framtiden kan illustreras med att vi utgår ifrån att Israels barriär är 100 % effektiv - det vill säga att antisemitiska palestinier inte kan utföra sina terrordåd och därför ingriper inte Israel militärt i Palestina. Således har vi fred – inga dödsoffer - och därför kan man återvända till bordet och förhandla om de territoriella dispyterna. Det finns således inget problem med att ordningen bevaras.

Problemet med de problemlösande teorierna - vilket lyfts fram i diskursen om en mur - är att vi riskerar att legitimera det status quo i vilken palestinska terrorister fortsätter att skapas trots oförmågan att utföra sina dåd, medan statsmakten Israel fortsätter att använda stats sanktionerad terror och expanderar på Palestinas bekostnad. Mardrömsscenarioet vilket målas upp är den situation vilken råder i Gazaremsan trots att muren där har stått klar sedan 1994. Detta är en risk vilken enligt mig åligger den statsmakt vars mening endast har förklarats i termer om militärt säkrande av det egna folket i en värld full av hat.

Diskursen om en mur däremot - vilken strukturerar upp problemet som ett problem med den varande ordningen - följer den kritiska säkerhetsteorin på så sätt att den ämnar bredda och fördjupa vår förståelse för säkerhet utanför den militära sektorn ner till den enskilda människans nivå. I diskursen breddas säkerhetsbegreppet på så sätt att annekteringen av palestinskt territorium med dess konsekvenser - i form av förlust av naturresurser och utarmning av det palestinska samhället - förklaras som ett hot mot den långvariga freden och därmed ett hot mot säkerheten. Likaså fördjupas även förståelsen av säkerhetens referensobjekt till att fokusera på den enskilda människan. I denna diskurs är bönderna vilka förlorar sitt jordbruk och familjen vilken nekas tillstånd att bo kvar i sitt hus *hotade*, men de utgör även ett potentiellt hot då de riskerar att tillgripa terror i framtiden. Den utökning av säkerhetsbegreppet vilken inordnas under diskursen om en mur i utsagoplanet på *FAQ* gör att säkerhet inte kan förstås som frånvaro av krig såsom i diskursen om stängslet - utan snarare som *fair play* fred. Eller som författarna uttrycker det nära nog själva i slutet av: *Peace, after all, is the best security*. Den förståelse av säkerhet - som en ömsesidig relation mellan gemenskapen människor - vilken produceras inom diskursen för muren bär enligt

mig de drag och likheter vilka företräder den kritiska säkerhetsteorins ideal om *frigörelse*.

6 Referenser

- Booth, Ken, 1991. "Security and Emancipation", *Review of International Studies*, 17. s. 313-326
- Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2012. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik. 4:1 uppl.
- Globalis = Svenska FN-förbundet, 2013. Konflikten i Palestina, 2013-11-28. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.globalis.se/Konflikter/Palestina>. Hämtdatum: 2013-12-10
- Israel Ministry of Foreign Affairs = Israel Ministry of Foreign Affairs – About the ministry – Publications – Catalogue of publications. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://mfa.gov.il/MFA/AboutTheMinistry/Publications/Pages/Israel%20Information%20Center%20Catalogue%202003.aspx> Hämtdatum: 2013-12-29
- Israel Ministry of Foreign Affairs, 2004. *Saving Lives: Israels anti-terrorist fence, Answers to questions*. Israel Information Centre, februari 2004: [Elektronisk] Tillgänglig: http://mfa.gov.il/MFA_Graphics/MFA%20Gallery/Documents/savinglives.pdf Hämtdatum: 2013-12-29
- Ministry of Defence = Israeliska försvarsdepartementets webbplats för det israeliska säkerhetsstängslet. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.securityfence.mod.gov.il/Pages/ENG/default.htm>. Hämtdatum: 2013-12-10
- Negotiations Affairs Department = Negotiations Affairs Department – About us. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.nad-plo.org/etemplate.php?id=182>. Hämtdatum: 2013-12-30
- Neumann, Iver, 2003. *Mening, Materialitet, Makt. En introduktion till diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.
- Palestine Liberation Organization, 2005. *Frequently Asked Questions on Israel's Wall*. Negotiations Affairs Department, juli 2005. s. 5-12. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.nad-plo.org/userfiles/file/Reports/wallmagazine-7-2005.pdf> Hämtdatum: 2013-12-29
- Peoples, Columba – Nick Vaughan-Williams, 2010. *Critical Security Studies: An introduction*. 1 utg. London: Routledge.
- Stop The Wall = Kampanjen Stop The Walls engelskspråkiga webbplats, The Wall. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.stopthewall.org/the-wall>. Hämtdatum: 2013-12-10

Walt, Stephen, 1991. "The Renaissance of Security Studies", *International Studies Quarterly*, 35. s. 211-239

Wyn Jones, Richard, 1999. *Security, Strategy, and Critical Theory*. Boulder, CO: Lynne Rienner